

11- IV- 41

Estimat amic: ahir vaig rebre la teva carta, quan ja em creia una mica oblidat per un dels amics que mi interessaven més. Per part dels altres em penso que l'oblit den iba total, perquè ni me'n parles ni m'he sabut res més. Fa uns dies que vaig escriure a m'en Trabal i no he rebut resposta.

No atribueixis totalment a la droperia el que us t'exiqui més soient. ~~V~~ ^E ameugus que m'he passades de tots els dies i que en alguns moments la meva vida ha estat un veritable infern; sentia que no podia conixer gaires més pitjors que aquells per les quals hem haig de passar tots nosaltres, però me n'estaven reservades uns grans que si m'hodien estalviats perfectament i que mi han vingut sense cercar-los. Ara estic fent l'esforç de salvar el que sigui possible d'un petit respiqui, que per mi té ~~la~~ proporció de desfeta.

El meu arxiu de cartes inacabades es possible que sigui curiós. No t'ho sabria dir ben bé. El cas és que en moltes ocasions he sentit la necessitat de dirigir-me a tu, però una mica vergonya hi ha cosa que sovint difícils de dir per carta; i una altra mica vergonya dubtava del fet que tenia a fer-te participar de les meves preocuperacions, el resultat ha estat que he adjuntat als tems nuls un immensament brevi de drops. Si et parlo ara amb aquest tu, i amb l'intent de modificar aquest concepte, i el que hagis pogut veure-te a través de m'ostins que, ^{tant el canvi} ~~estas senceres bates~~ que ens separen, sempre anirem incomplerts i adulterades.

Estic molt content de la "Benquerel i Pi S.L.". T'ho estic vergonyant per que el que dius de deixar d'escriure, ho dius una mica per enviar-te a tu materials ~~presentant~~ presentant el seuell. Si fos cert, ~~sabato~~ maleria la teva raó social i tots els productes farmacèutics del món; però no ho seria i seguiràs escriuint, perquè no podràs deixar de fer-ho. En parles amb una varisca de l'obra d'en Carner

i d'en Riba que em transmet - litja a despat de la teva tenèrga.

Veig que Santiago ~~està~~ et canvia una mica, o que almenys li resbina una atmosfera que et fa pensar amb l'idea. A mi, amb Mèxic, em parla una cosa per l'estil i no per culpa del païs, i no per culpa del tipus de convivència que ens hem empescat els refugiats. Aquella mena de política que a Catalunya canava tant, portada a Amèrica es fa immor-table.

M'estranya que ~~en~~ no coneixis l'existència de l'editorial que dirigíx en l'any. En Miquel Ferrer va assegurar-me que es posaria en contacte amb el vostre grup (existeix realment aquest "grup"? ^{ja fa}) per demanar-vos originals; d'això ~~ha~~ tres o quatre mesos. Paignen per els originals, que són d'un capital relativa-ment petit, però fan una feina molt interessant i han publicat ja moltes quan-tes obres que queden molt bé.

Ara m'adono que vostre et emblaria una impertinència que dubti de la soberia del vostre grup. Ho he dit

pequeu entre segur que en Tarragona man-
te correspondència amb algú de vosaltres i mi es troba ~~esa~~ que no tinguis
notícies de l'Editorial ~~Guadalajara~~ de
la qual ell és un dels principals pun-
tals.

~~Guadalajara~~ Seguidissim rebent "Ge-
manor", que em sembla una de les
coses més importants que es fan a l'exi-
li. En tens la virtut de mobilitzar to-
ta la capacitat d'impròpiament que ho-
tos a dius; llegint la carta de Nadal
a la teva mare vaig estar a punt de
plegar, tot i haver-me perdut l'habili-
tat.

Suposo que t'intervenirà re-
ber notícies de la "colònia" mexicana. Fa
més de dos dies que es troba entre nosaltres en
Barcelona, que porta, naturalment,
la seva mica de bagatxe polític. Orga-
nitza reunions i veindeix actes gasteris-
mics, refent els rengles una mica curats
d'"Acció catalana".

Un grup de dissidents del
P.S.U. ha constituit una mena de partit
que porta el nom de "Moviment Social
d'Emancipació catalana". T'adjunto un
dels seus manifestos, que faria més bonic

ri fos més ric en solucions que en l'ex-
posició de corcs que ja coneixíem i ren-
trem abans que marqués aquesta organització
ció, que porta un nom de quietat de no-
cos mutus.

La "Revista dels catalans d'Amé-
rica", pel que sembla, ha anafagat de-
finitivament "Informacions de Catalunya",
publicació creada amb un petit capital
obtingut ~~assajos~~^{del S.E.R.E.} amb una mica de
trampa, ha durat la durada d'aquests
diners i ja no se'n parla.

En Miquel i Vergés, ni la
seva inscripció no m'enganyarà, és dels
proximissíssims afortunats que vin amb subri-
di de la G.A.R.E., sota la protecció po-
derosa de l'Andreu Abelló, que gaudex de
bouspiritualitat. Dijen que quan es va crear
la G.A.R.E. a París, el seu de la col-
laboració dels catalans ~~altres~~ en el nou
organisme, va ésser fixat en una gran
quantitat respectable una part de la qual
havia d'ésser destinada als catalans re-
fugiats a Amèrica. Testirament, l'An-
dreu Abelló va venir a Mèxic i va ad-
ministrar aquests diners, però resulta
que ningú no sap com els administra.

En Ferran de Pol ha obtin-

qui, o està a punt d'obtenir, una beca oficial per a fer un assaig bisgràfic sobre la personalitat de "dona Malinche", l'amiga ~~de~~ India d'Hernán Cortés.

L'Avelí Artis ha trobat un capitalista que paga a la seva dipòsia més 50.000 pesos per a montar una impremta. Actualment està llaurat de ple a la feina d'instal·lar la seva indústria.

En Camer dona cursos especials a la Facultat de Filosofia i Letres, i dedica gairebé totes les seves activitats a la direcció literària de la "Miravet".

En Camps-Ribera s'ha convertit en una mena de pintor oficial de ~~estat~~ ~~del~~ ~~Gobern~~ la ciutat de Galapa, i amb la protecció de les autoritats locals va fent via.

En Xirau ha adquirit un gran prestigi entre els intel·lectuals ~~sobrassos~~ mexicans i s'ha convertit en una de les personalitats del país. El seu germà és catedràtic a la Universitat de Morelia i sembla que les coses li van bé.

En Enric Bosch és a Matamoros, ciutat de la frontera amb els Estats Units, i fa de comerciant.

L'Artur Penyals col·labora en

unes quants publicacions mexicanes i me-
vana llibres.

En Yanne Pi i Suyner ha
traduït una obra molt important del
professor americà J.F. Fulton, ("Fisiologia
del sistema nerviós") que ha estat edi-
tada per l'"Editorial Atlante" amb tots
els honorars.

Tímer s'ha plantat pel seu
compte, amb una agència de publicitat,
i guanya molts diners.

La resta de personalitats im-
portants de la colònia es dediquen tant
com poden a fer política. Al peu del
manifest que t'adjunto, trobaràs uns
quants noms.

Entre la gent absolutament
despotista d'importància, et trobaràs van-
gar de les meves bones i les meves gò-
rigs. Ens que vaig ésser suprimit de
la llista de col·laboradors de "La Revis-
ta de Catalunya" per comuniste. I ma-
gina't! Això és una de les bones. Les
gòrigs, de moment, m'affecten més i
no me reintro la temptació d'expli-
car-te-les. M'estic fent un nom a
Miss D.S. com a dibuixant. Un re-
presentant de la casa Mac Millan,

que es potser l'editora més important
d'estats Units, en el curs d'un viatge
de negocis per l'Amèrica Llatina, va
anar per Mèxic i va veure moltes
grants portades meves. Va dir que
li interessava molt el meu estil, ben
que multa de la meva adreça i va
assumir que faria retomes de les
Repúbliques del sud vindria a fer-me
un honor.

A part d'això, em lliuró
a l'aventura d'escriure en castellà. Això
potser no constitueix pena ni glòria, però
em serví per a donar satisfacció a
la necessitat d'escriure. La "cosa" objecte
de l'experiment és una novel·la que,
en la capçalera de les meves il·lusions,
porta el títol de "La família Flóssia".
Tinc uns grans capitols inacabats, els
he llegit a un auditori castellà, i
he trobat persones de gran bona creença
que diuen que me'n sortia bé.

~~Però~~. No vull estic més la te-
va paciència. Una abraçada ben forta
per tu i per tots els teus, i molts re-
cords a tots els amics que tinguis a
molt.

Caldes Artes 53) Mèxic
(W. Atlante)

Et demane per favor que mi ~~me~~ enregistri aviat.